

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 77/14
V Lucemburku dne 27. května 2014

Rozsudek ve věci C-129/14 – PPU
Zoran Spasic

Pravidlo, podle kterého uplatňování zásady *ne bis in idem* v schengenském prostoru vyžaduje, aby uložená sankce již byla vykonána, nebo byla právě vykonávána, není v rozporu s Listinou základních práv

Pokud sankce spočívá v trestu odnětí svobody a pokutě, obou uložených jako hlavní sankce, nestačí pouze zaplacení pokuty k učinění závěru, že sankce již byla vykonána

Podle Úmluvy k provedení Schengenské dohody (ÚPSD) osoba, která byla pravomocně odsouzena v jednom státě, nesmí být pro tentýž čin stíhána v druhém státě (zásada *ne bis in idem*). ÚPSD nicméně upřesňuje, že tato zásada se uplatní pouze tehdy, pokud uložená sankce již byla vykonána, nebo je právě vykonávána, nebo podle práva státu, ve kterém byl rozsudek vynesen, již nemůže být vykonána (dále jen „podmínka výkonu“). Naproti tomu Listina základních práv Evropské unie zakotvuje zásadu *ne bis in idem* bez výslovného odkazu na takovou podmínku¹.

Zoran Spasic, srbský státní příslušník, je v Německu stíhán pro spáchání podvodu v Miláně v roce 2009 (od fyzické osoby bylo vylákáno 40 000 euro v malých bankovkách výměnou za bankovky v hodnotě 500 eur, které se později ukázaly být falešné). Souběžně byl Z. Spasic odsouzen v Itálii za tentýž trestný čin k trestu odnětí svobody na jeden rok ve spojení s pokutou 800 eur. Zoran Spasic, který byl již ve výkonu trestu odnětí svobody pro jiné trestné činy v Rakousku, zaplatil pokutu, ale trest odnětí svobody nevykonal.

V návaznosti na evropský zatýkací rozkaz vydaný Německem předaly rakouské orgány Z. Spasice německým orgánům. Zoran Spasic je od konce roku 2013 v Německu ve vazbě, kde čeká na soud za trestný čin podvodu spáchaný v Itálii. Zoran Spasic poukazuje na to, že na základě zásady *ne bis in idem* nemůže být stíhán pro tentýž čin, jelikož v Itálii již byl vůči němu vydán konečný a vykonatelný rozsudek. Německé orgány mají za to, že s ohledem na ÚPSD se zásada *ne bis in idem* neuplatní, jelikož trest odnětí svobody nebyl dosud v Itálii vykonán. Zoran Spasic namítá, že podmínka výkonu stanovená v ÚPSD nemůže platně omezit působnost Listiny základních práv a že musí být propuštěn na svobodu, jelikož zaplatil pokutu 800 eur a uloženou sankci tak vykonal.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr, na který se obrátil Oberlandesgericht Nürnberg, určil, že dodatečná podmínka výkonu obsažená v ÚPSD představuje **omezení zásady *ne bis in idem*, které je slučitelné s Listinou základních práv**. V případě zásady *ne bis in idem* totiž vysvětlení k Listině výslovně odkazují na ÚPSD, takže ta omezuje zásadu *ne bis in idem* zakotvenou v Listině platně. Soudní dvůr se kromě toho domnívá, že podmínka výkonu stanovená v ÚPSD nezpochybně zásadu *ne bis in idem* jako takovou, jelikož jejím cílem je pouze zabránit případné beztrestnosti osob odsouzených v členském státě konečným trestním rozsudkem. Soudní dvůr má konečně za to, že podmínka výkonu je přiměřená sledovanému cíli (zajistit v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň bezpečnosti) a nejde nad rámec toho, co je nezbytné k zabránění beztrestnosti odsouzených osob.

Soudní dvůr kromě toho určil, že pokud jsou trest odnětí svobody a pokuty uloženy jako hlavní sankce (jako je tomu v případě Z. Spasice), **nestačí pouze zaplacení pokuty k učinění závěru, že sankce již byla vykonána, nebo je právě vykonávána ve smyslu ÚPSD**. V tomto ohledu

¹ Článek 50 Listiny.

Soudní dvůr uvedl, že ačkoliv ÚPSD stanoví, že „**sankce**“ již musí být vykonána nebo být právě vykonávána, vztahuje se tato podmínka i na situaci, kdy byly uloženy **dva** hlavní tresty. Jakýkoliv jiný výklad by vedl k tomu, že zásada *ne bis in idem* stanovená v ÚPSD by byla zbavena smyslu, a tím by došlo k ohrožení prospěšného uplatňování ÚPSD. Vzhledem k tomu, že Z. Spasic pouze zaplatil pokutu a nevykonal trest odnětí svobody, dospěl Soudní dvůr k závěru, že podmínka výkonu stanovená v ÚPSD není v jeho případě splněna.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499